

KOVÁCS ILDIKÓ

Budapestre vonatkozó újságcikkek				OSZTÁLYOZÁS	
Az újdonságok				Tárgy	308
és az ódonságok városa —				Hely	
Cím				Idő	"1962"
Ó B U D A				Személy	
Forr				Helyszám	
NEPSZAVA		1962. NOV. 11.			
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)		

A SZÁZESZTENDŐS-NÉL alig ifjabb házakban és emberemlékezet óta zárt kapuk mögött olyan egyhangúan mendégél az élet, mintha elakadt volna az élet forrása valahol a múlt időkben... Harminc esztendővel ezelőtt vetette ezeket a gondolatokat papírra Óbuda halhatatlan szerelmese: Krúdy. Új háztömbök, gyárak, hangulatok, zegzugos kis utcák, muskátlis kertek... Ez Óbuda. Ezen a szürke, ködös, esőztatta novemberi délelőttön mi is őt keressük — a század eleji romantikus, vén városrészt...

FLÓRIÁN TÉR. Dühörgő autóbuszok és zötyögő villamosok zajába a sarki újságáros hangos kiabálása vegyül. Arrább a Vöröskereszt utca csendes, kis földszintes házai előtt öregasszonyok álldogálnak. A Harrer Pál utca és a Miklós tér sarkán még mindig megvan a hajdani selyemgombolyító guár. Mert eredetileg gyár volt ez a vén épület. S úgy tűnik, itt semmi sem változott évtizedek óta. Bent, a nagy négyszögletes udvarban,

egy másik ovális alakú ház áll — az egész olyan, mint egy kisvárosi amfiteátrum. A körbe futó folyosókra sok-sok apró lakás nyílik. A két udvar tele ajtóval, kamrával, fabódéval, s az egész valami furcsa, különös hangulatot áraszt... A nyitott ablakon zeneszó hallik. Az udvar egyik végében asszony mos. Hófehér ruhák száradnak a kötélén.

A GYÜRŰ, A FÖLD, a Kiscelli, a Raktár utca apró házai s a kapuk mögött őszülő, tenyérszi kertek... A Kerék utca oromzatos, parányi házacskaik előtt a járda oly keskeny, hogy az arra járó szinte könyökével súrolja a muskátlis ablakokat. Elragadóan kedves utcák, házak — ez Óbu-

da. A Korvin Ottó utcában a modern postaépület mellett hatemeletes lakóház magasodik. S a Flórián téren is elkészült a modern lottópalota. A lakásokat már elfoglalták, lent még az üzletsort állványok borítják, dolgoznak az építők. S az új óbudai lakótelep? Gyönyörű, világos, tágas lakásai, ápolt parkjai, neonfényei, sok-sok boldog lakója van. Az egyik padon öt-hatesztendős fiúcska ül, kezében vajas kenyér, önfeladten majszol. Ez is Óbuda. — Ez már nem Krúdy szegényes Óbudája...

ÓBUDA, a tánc és fiatalok városa, amelyben a tánciskola csoportosítja a tánciskolák közé az ifjúságot. Ebbe az utcába vándorol el a háromkilomé-

teres és rosszul kövezett Bécsi út végéről a kislány, hogy a divatos táncok mellett a régebbi, apáknak és anyáknak is tetsző táncokból is leckét vegyen... Igen, Óbuda a fiatalság és a vidámság városa. Ebben semmit sem változtattak rajta az évek. Esténként benépesülnek a modern szórakozóhelyek, a hangulatos kiskocsmák, és táncol az ifjúság... Az utcák koppanós kövezetein, az őszszaboruló fák alatt — ma is éppúgy, mint hajdan — összébb húzódnak a párok... Messzebb, a Nagyszombat utca környékén, a fiatalabb generáció »duhajkodik«. A közeli Lajos utcából egy csapat gyerekek fordul ki. Egy bőrnadrágos viszi a szót. Vezényel. Mert igazán jól focizni, hancúrozni és ve-

rekedni csak az évszázados köveken lehet. Az Amfiteátrum — ez is szinte egy Óbudával.

Óbuda az öregek városa... És a nagybecsű köveké, a műemlékeké. Mert szép, napsütéses délutánokon, ugyanúgy, mint régen, kiülnek az öregasszonyok a ház elejére — nézni az életet. S az öregurak is pipájukat szíva, szokásos korsó sörük mellett, akárcsak régen, hallgatják a sramlit kedvenc kiskocsmájukban. S a vén templomok harangjai ugyanúgy, mint évszázadokkal ezelőtt, megkondulnak déltájban...

A VÉN ÓBUDÁT — Krúdy városát — az öreg házakat, a hepehupás utcákat, az örök hangulatokat megtaláltuk. De már ott van az új, az ízig-vérig mai Óbuda is. Az alacsony házak fölé roppant terjedelmű gyárak, s hatalmas gyárkémenyek, modern, többemeletes bérpaloták magasodnak — amelyekre lassan rárakódik az áttetsző, novemberi puha köd, s átöleli a várost.

A MAI ÓBUDÁT.

Kovács Ildikó